

Главата му за хиляда, а долната за два града.
Главата му ще подпира колелетата.
Главата ми се завъртѣ.
Главата ми се замая.
Главата ми са е смаяла и слисала.
Главата ми гърми.
Главата ми станала на тъпан.
Главата му стъпица, а той не е тъпица,
Главата му строшявам, хатърът му не развалям.
Главата му скършам, хатърът му не прѣкършам.
Главата му счупвам, че хатърът му не счупвам.
Главата се цѣни по язык-а.
Главата не е само за калпак.
Главата не е създадена само калпак да носи.
Главата е по-стара от книгата. — Говори се за без-
грижен човѣка умен.
Главата си давам, него не давам.
Главата си обзалагам.
Главата се държи на краката.
Главата си залагах за него.
Главата си да поснемеш, т. е. да не си толкова упо-
рит. Виж; Да си понаведеш малко главата.
Главата му цвѣте ище, а гжзът му гащи нѣма.
Главата ли щеше да ме заболи (ако да бѣх се клел).
Глѣвен, а не главѣн.
Глаголи-то му развалено. Виж: Пицето му.
Глад глава загубя.
Глад града прѣдава.
Глад от баянѣе не взема, — или неотминува.
Глад срам не познава.
Глад не глади.
Глад от чума по-лошо.
Глад очи нѣма.
Глад не види нищо, освѣн хлѣб. Виж: От глад по-
слѣшѣло.
Гладен влѣк.
Гладен влѣк и в'срѣд село влѣзва.
Гладен ли си? — Вода търси. — Византийска по-
литика.